

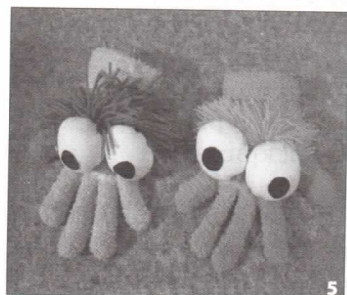
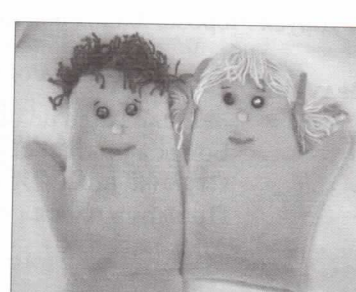
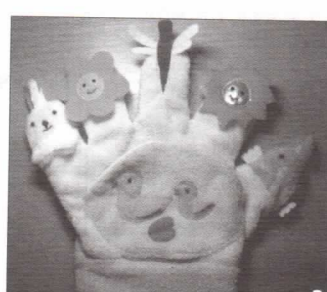
Різновиди театральної ляльки-рукавички

Театр рукавичок, або рукавичковий театр, — один з улюблених лялькових дитячих театрів. Адже іграшки-рукавички своєю «живою» грою не лише захоплюють, зачаровують, інтригують дітей, а й сприяють розвитку їхньої уяви, творчості, мовлення. Зауважте, що дитина може бути не лише глядачем такого театру, а й вправним режисером та актором, який самостійно вчиться застосовувати такі засоби виразності, як: інтонація, міміка, пантоміма. Ще однією позитивною характеристикою цього театру є те, що іграшки для нього дуже легко виготовити самостійно.

Сучасні магазини переповнені різними іграшками, далеко не всі з яких позитивно вплива-

ють на дитину чи чогось навчають. Часто батьки проходять повз іграшок-рукавичок, не звертаючи на них уваги, оскільки не розуміють призначення цього товару. Але тільки-но дорослий надягне на руку таку рукавичку, пригорнеться до щічки дитини і скаже: «Привіт. Я тебе люблю!», як маленький покупець одразу попросить у батьків: «Купи». Хоча найулюбленішими для дитини все-таки стануть ті іграшки-рукавички, які вона виготовить разом з дорослим за допомогою простих підручних матеріалів.

Спробуємо виокремити всі види ляльок-рукавичок, які доречно та необхідно використовувати у показі рукавичкового театру.

Іграшки бі-ба-бо, або ляльки-«петрушки» (фото 1). Такий вид іграшок найпоширеніший. Для однієї ляльки-актора потрібна одна рукавичка. Великий палець та мізинець рухають руками ляльки, а три інші пальці — її головою.

Ляльки-рукавички з персонажами-пальчиками (фото 2). У цьому різновиді іграшок рукавичка є своєрідною основою для персонажів драматичного твору, які «оживають» за допомогою рухів пальців. Частину рукавички, яка просто прикриває всю іншу частину долоні, можна перетворити на декорації — розшити елементами лісового пейзажу чи зображеннями предметів домашнього побуту.

Ляльки-рукавички з кишенькою (фото 3). До рукавички з персонажами-пальчиками на нижню частину пришивають кишеньку, у яку можуть ховатися, а потім несподівано з'являтися всі актори-пальчики.

Ляльки-рукавички на кшталт «варежки» (фото 4). Така лялька може рухати лише однією рукою, якою керує великий палець ляльководи, або, якщо це лялька-тварина, то палець «варежки» зображає хобот слона, хвіст лева тощо.

Ляльки-рукавички з пальчиками-лапками (фото 5). Цей вид ляльки використовують для того, щоб відобразити гру акторів-комах, у яких багато лапок. Голову ляльки-актора у такому разі пришивають до частини рукавички, яка прикриває зовнішню сторону долоні, а пальчики постійно рухаються, ніби перебирають лапками.

Шкарпеткові ляльки-рукавички (фото 6). Для того щоб оживити таку ляльку, потрібно значно менше зусиль, ніж для того, щоб керувати іграшкою бі-ба-бо. Адже для дії шкарпеткових ляльок потрібно лише добре координувати рухи великого пальця з рухами усіх інших чотирьох пальців, стулених разом.

Ляльки-рукавички для логопедичного театру (фото 7). Такі ляльки схожі до шкарпеткових, але у них є спеціально пришитий елемент-язичок, який рухається за допомогою одного чи кількох пальців ляльководи. Мета використання таких іграшок — допомогти маленькому глядачу робити спеціальні логопедичні рухи язичком та губами.

Ляльки-тварини для театру бі-ба-бо (фото 8). Ця рукавичка поділена не на три частини (для голови і рук), а на п'ять — для голови і чотирьох лап тварини. Керування нею потре-

бує неабиякої майстерності і швидких рухів долоні, пальці якої постійно переміщуються то в першу і другу, то в третю і четверту лапи.

Виготовлення з дитиною усіх цих ляльок для рукавичкових театрів має багато переваг, адже ляльки, виготовлені власноруч, — це ексклюзивні, авторські витвори. Спільна участь у цьому дійстві-творчості подарує вам неповторні хвилини спілкування, дасть змогу дитині самовиразитися, розвиватиме креативність, самоповагу, ініціативність, формуватиме позитивні якості дитини.

Ми дозволимо собі назвати іграшок-рукавичок іграшками любові, адже ними можна діяти не лише у межах ширми, а й поза нею: такі іграшки можуть обіймати, цілувати у щічку, гладити по голівці і пригортатися до дитячого обличчя під час сну. Дитина може розмовляти з іграшкою не лише тоді, коли нею керує дорослий, а й коли лялька одягнена на руку самої дитини.

Насамкінець хочемо навести думку мами п'ятирічної Олесі про улюблену доньчину ляльку-рукавичку: «Якби не гусениця з рухливими лапками, моя дитина не мала б жодного бажання готуватися до школи. Гусениця дрімає на краєчку її зошита, допомагає своїми лапками правильно тримати ручку, смикає за вушко, коли доня здійснює неправильні математичні обрахунки, і гладить по голівці за старанність у навчанні. Диво, а не іграшка!»

